

Serenade ved Strandbredden
Sangeren.

Hytten er lukket, Natten er stille!
Lyset ej glimter bag Vinduets Glar.
Bølger! mens let imod Stranden I trille,
Ak, om I vilde
Synge og spille?
Tonerne til hendes Hjerte I bar.

Bølgerne.

Sagtelig glidende hen over Strand,
Langsomt strømmende
Vil vi det drømmende
Hjerte indlulle så sødt, som vi kan.

Sangeren.

Mon Hun vil ane, hyllet i Slummer,
Ham, som har vækket den smigrende Klang?
Sværrende Drømme Hjertet nu rummer,
Smerter og Kummer
Flyer og forstummer, —
Liflige Billeder skaber min Sang.

Bølgerne.

Evigt omskiftende Rytmer og Gang,
Let og spøgende,
Billedforøgende,
Vælte vi klart mod den duftende Vang.

Sangeren.

Brændende Længsel, smeltende Klage
Flettes i bævende Toner til Krans.
Huldt gennem Drømmenes Rige de drage
Frem og tilbage,
Kærligt forjage
Tågen, som dølger dig Stjernernes Glans.

Bølgerne.

åbnende Favnen, så smidig og glat,
Langt ud rækkende,
Længsel opvækkende,
Hviske vi Hende et saligt Godnat.